

2013. április

Egressy Tükör

Egressy Gábor

Két Tanítási

Nyelvű

Szakközépiskola

Tartalom

Katonasuli

Mi újság a Honvéd Akadémia táján?

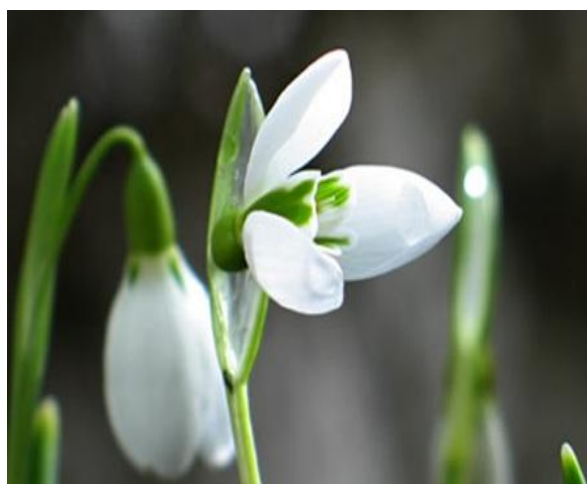
Színházi élményeink

Világnapok iskolánkban

Verseny

Így írtok ti

ÖKO-híreink

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő : Fürstingerné Juhász Márta

Az újság készítésében részt vettek: A Honvéd Akadémia 9. h osztálya, Mancsi Ádám,
Marton Máté, Veress Gergely, Kozma Róbert, Göbölösné Czank Ildikó

Katonasuli hírei

2013. február 27-én részt vettünk a katonasulis focibajnokságon, ahol sajnos nem szerepeltünk olyan fényesen, de sokat tanultunk a hibáinkból a jövőre való tekintettel.

Előadás a Ludovikáról

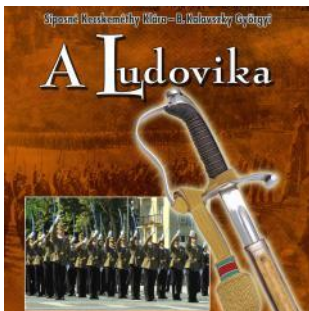

2013. március 21-ére meghívtak az iskolából pár embert a Stefánia Palotába egy 16 h-kor kezdődő előadásra a Ludovikáról. Közülünk a következő tanulók éltek a lehetőséggel:

Szatmári Vivien, Mike Anna, Bognár Dani, Sebők Norbert, Almássy Tamás, Dobi István, Okonofua Dániel, Szebeni Márk...és még páran a Katonasuli diákjai közül. (Ó, igen, ott a nagy kék fotel mögött, a hátsó szeparéban mi figyelünk Grigoreff tanár úrral!)

Az előadásról azt mondták a 11. c-sék: „önmagában nem volt valami rossz”. A Ludovika történetéről szóló előadást Siposné Dr. Kecskeméthy Klára ezredes tartotta, ő tanít a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen is. Az előadó hölgynek fáj a torka, de segítette az előadásban a power point a háttérből. HK Hermanos Kiadóval közösen szervezték ezt a programot, ezért beiktattak az előadás végére egy nyerenénysorsolást is a kiadó által összeállított ajándécsomagból.

„A Ludovika könyvismertetője

fogalmával.

Kik voltak ezek a bátor, fegyelmezett, nagy tudású és művelt, magasan képzett katonák, és kik az ő kései utódaik? Róluk, egykori és mai ludovikásokról szól ez a könyv. „

Sajnos nem mi, hanem egy idős bácsika nyerte, aki lehet maga is ludovikás volt valamikor, s akkor sokat jelenthet neki ez a könyv. Mi viszont kaptunk katonai újságokat, ami nagyon tetszett mindenkinek a csapatból.

Beszámoló a Honvéd Akadémia kilencedikes diákjaitól

Az egész országban kevés helyen tanítják a katonai alapismereteket, mivel nem veszik komolyan, de szerintünk ez is ugyanolyan fontos, mint a többi tantárgy tanulása. Az Egressyben oktatják a legjobban, legizgalmasabban-szerintünk.

Az utóbbi órákon az amerikai rangerek kiképzését tekintettük meg kivetítőn. (Az USA hadereje négy haderőnemből – szárazföldi erőkből, a légierőből, a haditengerészetből, a tengerészgyalogságból áll.) Ez nagyon érdekes volt, mert így össze tudtuk hasonlítani az amerikai kiképzést a magyarral. A csapatnak nagyon tetszettek ezek a videók.

Ezen kívül az udvaron gyakoroltuk a menetelést, a tér- és távköz felvételét.

Nagyon sok elméleti dologról beszéltünk, a magyar állomány- kategóriákról, rendfokozatokról és kötelelekről.

Pár hónappal ezelőtt egy katasztrófavédelmi rendezvényen vettünk részt, ahol több feladatunk is volt pl.: sebesültek ellátása, a biztonságos táborhely megépítése, homokzsákok rakodása árvíz esetén. Nekünk ez nem jelentett nagy akadályt, mert jó erőnlétben vagyunk. Az elmúlt hétvége eseményei is felhívták a figyelmet arra, hogy mennyire is szükség van az ilyen jellegű ismeretekre Magyarországon is.

A tanár úr a lehető legjobb módon tanítja az alapismereteket, ezért nagy fegyelem van az óráin. Minden nagyon izgalmas, érdekes. Számunkra ez a tanóra a legnagyobb élvezettel rendelkező órák egyike. Katonai felszerelésben ülünk az órákon, ami saját névvel és az iskola címerével van ellátva.

Amilyen tananyagokat vettünk az órákon azokat természetesen a dolgozatokban, témazárókban és feleletekben visszakérdezi a tanár úr, amire mi nagyon sokat készülünk, és ezeknek nagyrészt meg is van az eredménye. A dolgozatokat általában inkább a logika alapján osztályozza, amire nagyon sok jó jegyet szerzünk.

A fegyverek és felszerelések használatáról tanultuk eddig a legtöbbet az elmúlt órákon, mert most ez az anyag következik. Sokféle fegyvernemet ismertünk meg. A fegyverek nagyon felkeltik a fiatalok érdeklődését, mert sok fegyveres játékkal játszanak a gépeken.

Az órákon nagyon jó kedvvel dolgozunk, mert Grigoreff tanár úr is úgy áll hozzánk, hogy megkönnyítse a dolgunkat, minden eszközzel motivál bennünket a tananyag elsajátítására.

Az elmúlt időszak nagy meccsei – Honvéd Akadémia-9. osztály

Honvéd pályán játszott meccsek:

Reac U 18-Honvéd-0-4
Rapid Wien-Honvéd-4-0
Mattersburg-Honvéd-2-7
Vasas U 17-Honvéd-0-3
Videoton U 17-Honvéd-2-2
Eger - Honvéd-2-8
Siófok – Honvéd 0-7

Idegen pályán: Kaposváron : Kaposvár – Honvéd 0-8
Kecskeméten: U17 Kecskemét- Honvéd-1-6
Vác : U17 Vác- Honvéd-0-2
Telki : Vasas- Honvéd -1-2

Honvéd –Eger –az utolsó emlékezetes meccsünk

A Honvéd az egész meccsen uralta a játékot, de ezt az elején még nem érezték játékosaink. S a drukkereink sem, hisz az elején kaptunk is egy gólt. A mérkőzés nem sokkal az első Honvéd gól után vált izgalmassá. Szerintünk a 2. gól után az Egernek már semmi esélye sem volt, mert a Honvéd „nagyon nyomott”. A labdabirtoklás a meccsen 70-30 %-os volt a Honvéd javára. A gólok csak jöttek szépen egymás után sorban. A csapatok a félidőben 3:1-gyel mentek az öltözőbe. A 2. félidőt is a Honvéd uralta végig. A 2. félidő elején szerzett gólunk eldöntötte a meccs állását. Eger csapata összeesett, s több eséllyel futottunk neki a következő góloknak.

Az utolsó percekben sajnos –talán a nagy önbizalom hatására- a Honvéd védelme szétszakadt, s ezt az egriek ki tudták használni. Így a végeredmény 8:2 lett.

Honvéd – Siófok 7:0

Két akadémiai csapatunk, az U16 és az U18 a Siófok csapatait fogadták a Bozsik Stadionban. A Balaton -partiak nem állították nehéz feladat elé a mienket, amit jól fémjelez a 20 rúgott gól, amelyre egyetlen válasza sem volt a vendégeknek. Először U16-os csapatunk lépett pályára. Magáról a mérkőzésre nem érdemes sok szót vesztegetni, miután végig hatalmas fölényben játszott Simon Miklós csapata. Kapusunk a mérkőzés folyamán összesen négy alkalommal ért labdához lábbal, mivel az is hazaadás volt. Az is az igazsághoz tartozik, hogy a vendégek az U15-ös csapatukat szerepeltették, egy két U16-os játékosal, mert kevés játékosuk van ebben a korosztályban. Nálunk a szokásos alapcsapatból többen is a kispadon kaptak helyet, Fék Zsolt pedig még ott sem volt, sérülés miatt.

Következő mérkőzés:

2013. 04. 05. Paksra utazunk, ez egy közepes erősségű ellenfél, akit le kell győzzünk, hogy a bajnoki cím felé egy újabb lépést tegyünk. Előreláthatólag erősebb lesz mint az eddigi ellenfeleink de természetes nagy arányú győzelemre számítunk.—az Akadémia honlapján meg lehet nézni a remények beteljesültek –e.

Színházi rovatunk

Márc. 20-a a gyermek-és ifjúsági színházi világnap

Az ASSITEJ GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI SZÍNHÁZAK NEMZETKÖZI SZÖVETSÉGE azzal a céllal jött létre, hogy összefogja a világ gyermekszínházait, művészeit. A szövetség művészi, kulturális és pedagógiai céljai között szerepel a nemzeti határokon átívelő együttműködések, információ- és tapasztalatcsere, valamint a kölcsönös megértés és fejlődés megvalósítása az egyenlőség és a gyermekek művészethez való joga jegyében.

MICHAEL MORPURGO ÍRÓ VILÁGNAPI ÜZENETE

Shakespeare egyszer azt írta 'A játék a lényeg.....' Igaza volt, de mégsem egészen! A történet a lényeg, és a játék a legkifejezőbb módja annak, hogy elmeséljük.

A színház ereje, szóljon bár fiatalokhoz, vagy idősekhez, a történetek, gondolatok, a színészek (és természetesen a háttérmunkálatokat végzők), valamint és legfőképpen a közönség együttműködésében rejlik: együtt játszunk, együtt függesztjük fel a hitetlenségünket, a képzelet azonos törekvései kötnek minket össze.

Azon fiatalok számára, akik először járnak színházban, a hatás áramütésszerű, már-már lebilincselő: a történet megelevenedik a szemük előtt, színészek cselekmény, zene, fény, mozgás, hang, látvány! Ez az élmény megváltoztathat egy bontakozó életet - ezzel is gazdagítva mindannyiunkat.

YVETTE HARDIE, AZ ASSITEJ ELNÖKÉNEK VILÁGNAPI ÜZENETE

Milyen értéket képvisel a színház a gyermek, vagy a serdülő életében?

Sokan és sokat írtak már a művészet értékéről és jelenleg is komoly vizsgálatok folynak szerte a világban, melyek a művészetek gyermekekre gyakorolt hatását igyekeznek feltárni: neurológiai, pszichológiai, fejlődés lélektani kutatások százai zajlanak jelen pillanatban is. Azonban bármennyire is képesek vagyunk mérni művészi munkánk hatását, a közönség reakcióinak egy jelentős része továbbra is számszerűsíthetetlen rejtély marad. Arra az egyszeri és elmélyült találkozásra gondolok színdarab és nézőközönség között, mely adott időben, adott térben történik meg, és ami a színházat olyan - jó értelemben véve - kiszámíthatatlanná és izgalmassá teszi.

A napokban eszembe jutott a mondás: "Megszámlálhatod az almában a magokat, de nem számolhatod meg az almákat a magokban." Éppen így hat a színház a gyermekekre és a fiatalokra: lehetetlen számokba foglalni, de hiszem, hogy a művészeti élmény számtalan magot ültet el, melyből számlálhatatlan sok alma nő majd.

Pieter-Dirk Uys, ünnepelet dél-afrikai színész és író, aki hátrányos helyzetű gyerekekkel dolgozik egy Darling nevű kis faluban mesélte, hogy egyszer elvitt egy csapat gyereket egy városi kirándulásra. A faluból kifelé menet épp egy hegyen felfelé hajtott a busszal, amikor észrevette, hogy a mellette ülő kisgyerek hihetetlenül feszült. Amikor felértek a hegy tetejére is kitárult előttük a horizont az úttal és a távolban a tengerrel, a kisfiú csodálattal és megkönnyebbüléssel a

hangjában kiáltott fel: "Ez még több!" Úgy hiszem, mi, akik gyerekeknek és az ifjúságnak játszunk a színpadon, éppen ezért vagyunk ott, ahol: hogy minden gyermeket ráébredszünk arra, hogy igenis van "több" és "több" és "még több"!

Így amikor gyerekeknek készítünk színházi előadást, a "több" felfedezésének számtalan lehetőségét kínáljuk: még több örömet, még több nevetést, még nagyobb érdeklődést, rádöbbenést, nézőpontváltást, empátikus könnyeket, csodálatot és elragadtatást. Még többet abból, ami maga az élet.

Ezúton köszöntünk mindenkit, aki 2013-ban is velünk ünnepli a Gyermek- és Ifjúsági Színházak Világnapját és részt vesz a "Ma vigyél el egy gyermeket a színházba" kampányban. Ki is számlálhatná meg, hány almamagot ültetünk így el?

Az egresysek legutóbb a Vígszínházban Molnár Ferenc darabját nézték meg, valamint a Honvéd Akadémia diákjai a Spamalot c. darabot tekintették meg a Madách Színházban.

Játék a kastélyban-11.k a Vigben: Egy elegáns, olasz tengerparti kastélyba kis színházi csapat érkezik: két szövegíró és egy fiatal zeneszerző. Tervük, hogy bejelentik az itt vendégeskedő primadonnának régen várt operettjük elkészültét. Ám a művésznőt jobban leköti az idősödő híres színész, mint a neki szánt operett és az ifjú zeneszerző szerelmes rajongása. A kacér primadonna, a hősszerelmes és a fiatal zeneszerző kínos szerelmi bonyodalmát csak egy drámaíró fortélyá oldhatja meg...

Érdekesen, de nagyon jól kezdődött. Bemutatták a szereplőket. Váratlan fordulatokban sem volt hiány. A legmeghökkenőbb: minden színészt hallottunk, de csak négyet láttunk. A darab első felvonása bővelkedett helyzet-és jellemkomikumban----most tanultuk Moliere-t---

A második felvonás unalmasabb volt, mint az első. Túl sok haszontalan rész volt benne. Színdarab a színdarabban?! Egy fiatal hölgy körül forgott a történet.

A világsikert kiérdemelt darab páratlanul szellemes színpadi játék, elegáns komédia. Pazar mulatság, melyben szétválaszthatatlanul összegabalyodik valóság és látszat, igazság és hazugság, élet és színház.

Minket meg azzal „ijeszgettek”, hogy jó kis érettségi tétel válhatna ebből a Molnár-darabból is. Szegény Molnár Ferencről pedig eddig csak annyit tudtunk, hogy ő írta a Pál utcai fiúkat ...és Caramelnek is ez a neve.

Most már nem fogjuk elfelejteni e nevet!

S még egy fontos információ: Lukács Sándor ,az egyik főszereplő most, márc. 15-én Kiváló Művész kitüntetését kkapott!

Színházban járt a Honvéd első osztálya

Spamalot a Madáchban

2013.03.14-én a Honvéd Akadémia 9. H osztálya Bódis Verával, osztályfőnökével, (Gaál Richárd), edzőjével ,(Simon Miklós), koordinációs edzővel, (Kasper István) ellátogatott a Madách Színházba a Spamalot című előadásra.

Az osztály az 1-től 5-ös skálán 5-ösre értékelte az előadást. A díszlet olyan volt, hogy oda tudtad képzelni magad a színdarab korának helyszínére. A rendező mindent bevetett: még tűzijáték is volt. A zenei betéteket is viccesen adták elő a színészek. A szereplők közül kiemelnénk a csinos női szereplőket, valamint Hujber Ferencet, Nagy Sándor emlékeztető alakítását. A gondosan kiválasztott, sikeres és népszerű szereplőgárda játéka, az újfajta rendezői és scenikai megoldások ezúttal is meghozták a várva várt sikert.

A Spamalot a Gyalog Galopp című film musicalváltozata. A filmet nem ismertük, de Monty Python- előadást, a Repülő cirkuszt már volt, aki látta. Ezt a musicalt a Broadway- n is játszották, nagy sikerrel, és mindenhol ugyanaz volt a vélemény róla: ☺ A színház most is „fullosan” tele volt, pedig a sikerdarab már régóta műsoron van.

A Spamalot zenés színház, a film egyetlen dalbetétjéről kapta. Műfaja: musicalparódia, tehát akinek nincs humorérzéke, az ne tolja be a képét erre az előadásra, mert nagyot csalódik!

Kreatívan figurázza ki a musicalek sablonjait:

A Spamalot című musical Arthur királynak és a Kerekasztal lovagjainak abszurd kalandjait meséli el, akik Istentől azt a feladatot kapták, hogy keressék meg a Szent Grált. Útjuk során találkoznak a jól ismert Monty Python- figurákkal, így a Fekete Lovaggal, Timmel, a bolond varázslóval, a Lovagokkal, akik azt mondják: "Ni!", és egy vérszomjas fehér nyúllal.

Más híres darabok szereplői is feltűnnek, és masszív hülyeségeket énekelnek halálos komolysággal.

Ricsi bácsi kedvenc idézetei: „keresd a szent gránátot, és számolj háromig...”

„egy napon, fiam ,ez mind a tiéd lesz...mi? a függöny? „

„igen, anya, az APÁD vagyok...”

Elismerjük, ehhez azért látni kell a darabot! Tessék! Mi mindenkinek csak javasolni tudjuk!

Márciusi ünnep –és világnapok -szerintünk –

Március 8. –Nemzetközi Nőnap-Koppenhágában 1910-ben Clara Zetkin javaslatára merült fel először ennek a napnak a megünneplése. 1977-ben tette hivatalossá az ENSZ.

„ Sok férfi nyilatkozott már úgy, hogy nővel élni néha gyönyörű érzés, olykor teher, néha felemel, máskor nyűg,egy mégis bizonyos.Nélkülük élni nem lehet!”

Biztos vagyok benne, hogy sokan voltunk ,akik nem hagytuk szó nélkül elsuhanni ezt az ünnepet...de virág vagy egyéb ajándék nélkül se .

Március 14.-Nemzetközi Pi-nap-Elsősorban Amerikában szentelnek különös figyelmet ennek a matematikai fogalomnak szentelt napnak. Ezen a napon született Einstein. Nekünk legfeljebb a most Oscart nyert Pi élete kapcsán jut eszünkbe a Pi. Ami sokunk számára csak egy unalmas film volt szép képekkel, de néhányunka megérintett a főszereplő fiú sorsa.

Március 15.-Az 1848/49-es szabadságharc emléknapja- Az Egressyben Csáki Viktória tanárnő és csapata tartott megemlékezést a az iskolarádióban. Újszerű élmény volt a zenei betétek modernsége. A Kárpátia zenéjére mindenki felkapta a fejét. Varga Miklóst viszont már kevesebben azonosították be. Természetesen ezen a napon mindenki fehér ingben és kokárdában feszített.

Március 21. –A költészet világnapja-1999 óta az Unesco javaslatára tartják meg. Magyarországon április 11-én van a költészet ünnepe. Ettől a naptól hirdettük meg a költészeti versenyt az Egressyben József Attila születésének a napjáig. Grigoreff tanárúr a katonasulisokat elvitte a Honvéd Kulturális Központba egy érdekes előadásra, melyet a Ludovika történetéről tartott Siposné Dr. Kecskeméthy Klára ezredes.

Március 27.-Színházi Világnap-1961-es bécsi közgyűlésnek a határozata alapján tartják.a Párizsban működő Nemzetek Színházának évadnyitóját ekkor tartották 1957. márc. 27-én. Mi is megünnepljük. Szünet vagy sem, a 11. k osztály színházba megy ,márc. 25-én este a Vígszínházban A makrancos hölgyet fogják megnézni.

Március 30.- Az alvás világnapja –ezt Magyarországon 1 éve ünneplik.
S nálunk?

A helyzet változatlan –a szünetekben legalábbis.

Verseny

Iskolánk aktuális versenyeiről-feladatokról, eredmények-mindig találok tájékoztatást a honlapunkon.

Országos versenyen Balázsovitsné Szíj Judit tanárnő vett részt diákjaival. Elismerő oklevelet hoztak tanulóink az Országos Műszaki Tanulmányi Versenyről. Flandera Máté elektrotechnika-elektronika szakmacsoportban E-I versenycsoportban Szekszárdon 2013. március 27-én az Országos Műszaki tanulmányi Versenyen 8. helyezést ért el egy igen erős mezőnyben.

A Fülemlé Országos Informatika Tehetségkutató Versenyen természetesen szintén részt vesznek diákjaink, hiszen a verseny fő szervezője iskolánk, fő koordinátora: Gál Tamás iskolánk tanárja. Áprilisban várható eredményhirdetés.

A Kazinczyról elnevezett” Szép Magyar Beszéd „, c. versenyen a fővárosi fordulóban, a Baár –Madas Református Gimnáziumban iskolánkat Mester József 11. c-s tanuló képviselte 2013. március 6-án. A zsüri –Szakács Béla, Vadász Gusztávné, Kerekes Barnabás-nagyon kedélyesen állt hozzá a versenyhez. Az első fordulóban mindenki hozott szöveget olvasott fel, a mi fiúnk Deme László-tanulmányból idézett. Elrettentésül a zsüri elnöke szünetben mutatott nekünk a gimnáziumi versenyről rossz szövegeket, s megdicsérte a szakközépiskolásokat a jó szövegválasztásokért. A szünetben megvendégelték bennünket pogácsával, ásványvízzel, teával. Utána a Péchy Blanka-féle jelölésekkel volt egy feladat, ami sok diáknak okozott nehézséget. Így a 3. forduló előtt volt, aki el is tűnt. Az utolsó fordulóban a kötelező szöveget-Kiss Jenő: Mit jelent számunkra az anyanyelv? –kellett felolvasni. Mester József a zsüri szerint ugyan nem jutott be az első 10 diák közé, / akik az országos versenyre Győrbe fognak utazni, / mégis a kiemelkedően teljesítő diákok közé sorolta. Büszkék vagyunk rád, Józsi!!!

Iskolánk a matematikaversenyeken is jelesen szerepelt. Az OKTV –versenyen részt vettek : Hoyer Csaba, Suták Ádám, Finta Gábor, Molnár Balázs; közülük Hoyer Csaba dolgozata a 2. fordulóra is továbbjutott. A Gordiusz-versenyen is sokan indultak. Tóth-Kovács Gellért, Hoyer Csaba 2. helyezett lett korcsoportjában, míg Suták Ádám kategóriájában megnyerte ezt a versenyt. Csapatban 3. helyezettek lettek: Balázs Odett, Ferenczi Gábor, Matheisz Krisztián; 1. helyezettek : Nagy Gábor, Orbán Dávid, Tóth-Kovács Gellért, valamint szintén nyert csapatunk tagjai: Hoyer Csaba, Molnár Balázs és Suták Ádám. Nagyszerűek voltatok, srácok-és Odett!!!!

Az angol OKTV-n is részt vettek diákjaink. Ennek eredményéről is hamarosan beszámolunk!

A KÖR-színházi versenyen pedig benne vagyunk az első harmincban-a 81 induló közül!

Így írtok ti

Készítette: Veres Gergely

Egy kínzó álomból felriadván arra lettem figyelmes, hogy apró léptek zaja töri meg a szobában uralkodó csendet és látszólagos harmóniát. A falon a holdat fátyolként fedő felhők takaróján átszűrődő ezüstös fénysugár játszott tétován. A szoba többi felét sötétség, mély sötétség, bizonytalanság és ismeretlenség övezte. Hiába néztem körbe az ismerős környezet mégsem tudott megnyugvást hozni, mert tudtam valami van még itt, valami, aminek kiléte ismeretlen a számomra és nem jó szándék vezérli. Ajkamba haraptam, a lélegzetem fogszikorgatva próbáltam visszatartani, a verejtékcseppek lassan hullottak alább a homlokomról egészen a takaróig mellyel mezítelen testemet fedtem. Ott ültem tétlenül, szívem egyre hevesebben kezdett kalapálni, akár a nagytemplom harangjai úgy vízhangzott fejemben az egyre sűrűsödő dobogás és léptek zaja.

Tudtam, közel jár, csak lépések választják el attól, hogy szemtől szemben találjam magam valami ismeretlennel, amiről nem tudtam semmit, csak azt, hogy a vesztemet akarja. Vajon a múltban elkövetett hibáim jött megtorolni? Esetleg más célok vezérlik? Nem tudtam, megbizonyosodni róla, de az igazat megvallva nem is nagyon akartam. Tétováztam, amit nem szabadott volna, mert már késő volt, hallottam az utolsó lépteit az ágyhoz érve.

A levegő megfagyott egy pillanatra, nem tudtam mit tegyek, az adrenalin előntötte a testem és a józan ész fölött elkezdte átvenni az irányítást az élni akarás, ösztöneim cselekedtek volna, de én képtelen voltam. Ledermedtem, szemeimet összeszorítva vártam a vég eljövetelét, hogy lecsapjon az ismeretlen.

Megemberelve magam izmaimat megfeszítve fordultam hátra, hogy ha már elragad, akkor azt tegye szemtől szemben. A szoba üres volt, üres és kihalt, egy kósza lélek sem volt ott - még egy tovatűnő árny sem, amire ráfoghattam volna, hogy ő volt. Alaposan szemügyre akartam venni az egészet, de nem hittem annak, amit láttam - mivel nem láttam semmit. A szemem világa ugyan megvolt, mert láttam az elernyedte erőtlen végtagjaim, de semmi mást. Kidugtam a lábam a takaró alól, felettébb hideg volt, eddig a testemet perzselő hőért az izgalmat és a fokozott helyzetet okoltam, de lehet a betegségem is közre játszhatott. Mégis zsenge szellő fűdögált annak ellenére, hogy az ablakok csukva voltak.

Ekkor pillantottam meg, hogy nincsenek is ablakok a szobában, a hold játékos fénye is kámforrá vált, csak én egy sötétséggel sűrűn körbefont szobában egyedül és kiszolgáltatottan, nem tudtam mihez kezdjek mihez fogjak, a valóság ez, vagy az elmém az, amely ilyen fura játékot űz velem? Hol vagyok? Torkom szakadtából ordítottam, de válasz nem érkezett, ki is válaszolhatott volna, egyedül voltam. - Legalábbis ezt akartam elhítenni magammal, hogy ezek után már semmi baj nem érhet. Lehunytam szemeim, próbáltam összeszedni magam, a tébolyultság zord verméből kiutat keresni melynek mélyére ez a helyzet és saját elmém taszított. Ott ültem az ágyamon hosszú percekig az idő csak kínzó lassúsággal akart telni. Az ágyról elrugaszkodva fel akartam állni, de lábam nem ért padlót és zuhanni kezdtem. Nem láttam a végét csak egyenesen lefele, egyre gyorsabban zuhantam, pulzusom az égben belső szerveim bordakosaramhoz préselődtek az egyre nagyobb nyomástól, a testem egy hatalmas adrenalin löketett adott még mielőtt a földbe csapódtam volna. Végigáramlott a bizsergetően meleg érzés a testem minden egyes porcikájában, izmaim sorra feszültek és tudtam ezt nem élem túl.

Vissza akartam emlékezni, mi történt velem a múltban, de nyomorult életemben nem láttam semmit, egyetlen napsugarat sem, aminek világossága betölthette volna a teret és kivezethetett volna a bizonytalanság omladozó kastélyából. Hirtelen megálltam, megállt a szívem, nem vettem levegőt. Újra hangos dobbanással jelezte, hogy még az élők sorát gyarapítom, és nincs kiút, ugyan itt vagyok, szenvedek, tűnök, és nem jön el a megváltás a várva várt és oly hön áhított béke és megnyugvás. Már ahhoz sem volt erőm, hogy ilyen hiú ábrándokat keltsek magamban, hogy abban azzal álltassam magam ez csak egy álom, de a vesztembe nem tudtam beletörődni, hogy bár életem egy kopár pusztához és nap szárította kietlen tájhoz hasonlíthatnám, így érjen véget.

Egy reccsenő hang és eget rengető pokoli sikoly hallatszódott, mint egy hatalmas kés úgy szaggatta fel a csendet. Csontig hatoló fájdalom nyílt át a testemen, üvölteni akartam a fájdalomtól, de egy szó sem jött ki a torkomon. Szemeim fenn akadtak, a világ csak forgott velem körbe-körbe, nem tudtam hol vagyok, nem tudtam ki vagyok, nem tudtam, hogy élek-e még egyáltalán, pedig nincs szörnyűbb tudatállapot, mint a bizonytalanság. Szívem összeszorult, éreztem, hogy bordáim minden egyes lélegzetvétellel közelebb kerülnek a tüdőmhöz, pokoli fájdalom öntötte el a testem végig az idegszálaimon, mintha minden egyes csontom egyszerre tört volna el és az azt fedő húsba mart volna.

Hatalmas lélegzettel tértem magamhoz, egy szemvillanás alatt ültem fel és csak akkor eszméltem rá, hogy a padlón fekszem lelógva az ágyról, egy pillanatra fellélegeztem, de amilyen könnyedséggel töltött el ez az ismerős érzés ugyan olyan gyorsasággal zuhantam vissza a kétségbe esés szurkos feneketlennek tűnő katlanába. A falak olvadó viasz módjára folytak el és középen egy hatalmas masszakupacként gyűlt össze. Egy ítélethozó kezet formálva indultak meg az árnyak felém, hiába szorítottam össze a szemeim mégis tágra nyílván maradtak és csak meredtek rá. Szűrő érzés és egy fénycsóva, ez csapta meg a beszűkült tudatom, amely vízbe fúló ember módjára kapál a kiút és biztos szabad föld után, de a víz ellepi, a tüdeje megtelik vízzel és a feledés homályába merül egy tenger mélyén.

Szemeim felpattantak és láttam az ablakon átsugalló napfényt, mely gyengéd kezek módjára simogatta az arcom. Olyan érzés volt, mintha egy hatalmas energikus vörös aranyló energiaspirál áramlana szét a testemben és minden porcikámat felemésztené a magával ragadó érzés. Egyetlen hang volt mely szívemet újra arra sarkalta, hogy a megszokott - bár enyhén az átlagosnál hevesebben - módon lüktessen.

- Jó reggelt, Kicsim. Hogy aludtál?

Ahogy csillogó szemeibe mélyedtem, elmerültem szépségében, mint egy tóban és fürödtem az áhítottól átjárt kezei ölelésében. Minden rendben volt, tudtam otthon vagyok és biztonságban. Újra találkozott a pillantásunk, csak ő és én egy békés házban. Kezeit szorosan fogtam és nem akartam eresztetni az ölelésemből és a közelemből, ekkor fogta meg valaki a vállam, aki nem a kedvesem volt...

--

Kozma-vers-Szombat esti láz(álom)

Cseppfolyóssá váló péntek esti emlékek
Csak mellékek egy újabb partykezdéshez
A zene küldte rezgésen
Reklám szülte temények
Kellemetlen? Kell,hogy érezzem!
Agysorvasztó? Sorban áll érte a tömeg
Lezüllesztő? Mégis szemet kidüllesztő
Az öröm,ha hozzájuthatsz és igazi
Bajban hozzábújhatsz,mint egy igazi barát
Mely veeld vígad sírva,majd sírod fölött méltat
Egy újabb függő, egy újabb társ,rövidtávú kapcsolat
Két hónap-s máris a diszkópadlón rohad
Félig élő testtel ufórángások ütemre
Tucc-tucc, szívverések gyengéden kivehető moraja
Halkan elhal,pa-pa,a test meg némán hallgat
Cseppfolyóssá váló por námán behatol a bőrbe
Folyékony nirvána,ványadt testi gyötirelem
A társaság nem boldogság,
A barátnő csak örömtárgy ?
Jóétből csak hasznot...
Idill-bensőséges jelenet
Mint a bika...

Slam

A nyolcvanas évek New Yorkjából indult slam poetry tk. egy rímes-ritmikus-szójátékos improvizált verspárbaj. Mára kikerülhetetlen tényezővé vált. A hivatalos irodalmi kánon csak lohol utána. Míg Amerikában a slam ismert fogalom, az irodalmi kultúra része, nálunk a kánon és annak teremtői nem igazán ismerik a slammereket, vagy nem veszik őket komolyan. A 3. Budapest Slam díszvendége így nyilatkozott a költészetéről:

”A költőknek szerintem manapság igazán egy dologért kellene küzdeniük, ez pedig nem más mint a nyelvi sokféleség megőrzése. Rengeteg törvényünk van, amellyel védjük a veszélyeztetett állat-és növényfajokat, de nem igazán ismertük eddig fel, hogy a nyelvi és a kulturális sokféleség mennyire veszélyben van, hogy hány nyelv tűnik el napról napra: a világ nyelveinek feléről ebben az évszázadban már azt se tudják, hogy valaha léteztek. Ez fontos és égető kérdés, amivel a költőknek is igenis foglalkozniuk kell.”

(Forrás: www.litera.hu)

A 9. h slamje a csütörtök reggelekről

Egressy. Lány fuvallat	Kispest.Határ út.
Kimenő a Honvédnak.	Kishonvédnak gyalogút.
Reggel 5-kor kelés.	Továbbjutunk. Megvernek.
Villamossal menés.	Az irigy kutyák szétszednek.

Mancsi Ádám verse

-Nagyobb mesemondó vagy mint Andresen.-

Kinyitod a könyvet és szól is a mese mese mátká

Cink hogy idővel rád száll a boszorkány átka

Ha így folytatod nyakadba akaszthatod hogy "árva"

Tudod mint a boltoknál a "zárva" tábla

Lekophatatlan

bőrben tárolt művek
embereknek az élet
szép színek és képek
elvarázsolnak téged
történetek a testen
mindig veled lesznek
kik készítik neked
mesterei a tűnek
fájdalom mit érzel
viseld büszkeséggel

Marton Máté

ÖKOSULI-TALÁLKOZÓ AZ EGRESSYBEN

2013. március 7-én iskolánkban ökoiskolák találkozója került sor. Négy vendég iskola tanulói mutatták be ökosulis tevékenységüket nekünk és egymásnak. Meghívott vendégeink: a Berzeviczy Gergely Két Tanítási Nyelvű Közgazdasági Szakközépiskola (4.ker.), a Neumann János Számítástechnikai Szakközépiskola (14.ker.), A Petrik Lajos Két Tanítási Nyelvű Vegyipari, Környezetvédelmi és Informatikai Szakközépiskola és a Than Károly Ökoiskola, Gimnázium, Szakközépiskola.

A találkozó jó hangulatban zajlott, közvetlen stílusú kérdésekre őszinte válaszokat kaptunk, és reméljük, hogy nem csak számunkra bizonyult hasznosnak. Az esemény terület terület asztalkámmal zárult (az egressys tanárok jóvoltából), hogy a résztvevők jó szájízzel távozzanak.

A berzeviczysek

átfogó képet rajzolt az ökosulis programjukról. Három tanuló változatosan mutatta be szelektív gyűjtésüket, osztályversenyüket, játékonysági akcióikat. Profi és szórakoztató előadásukkal betekintést nyertünk az iskola mindennapjaiba. Végül kísérőtanárunk kimerítően válaszolt a feltett kérdésekre más oldalról világítva meg az ökoprojektet.

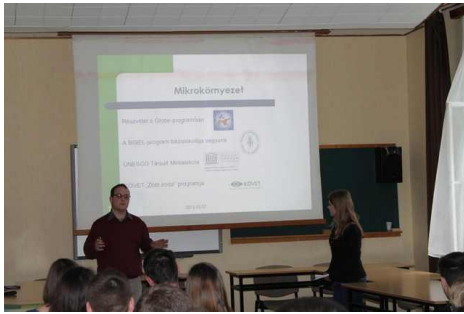
A neumannosok az általános öko tevékenység ismertetése mellett különös figyelmet szenteltek a

madárbarát programjuknak, aminek az élményszerű bemutatása sok hallgató tetszését elnyerte: izgalmasak voltak a madármegfigyeléssel, madárgyűréssel, odúkihelyezéssel kapcsolatos személyes élmények.

A petrikes két tanuló előadása nagyon magas szakmai színvonalú volt, ami nem is csoda, hiszen egy környezetvédelmi osztály projektjébe nyerhettünk bepillantást. A jövő szakemberei vizsgáltak tudományos módszerekkel egy patakot, és ennek a feldolgozott eredményeiről számoltak be nekünk.

A Thanból érkezett tanuló és pedagógus

előadása ismertette ennek a kb. 1500 tanulókat oktató befogadó és referencia iskolának a szerteágazó öko tevékenységét. Ez a 2. kerületi intézmény elhelyezkedése miatt is más lehetőségekkel rendelkezik, és rendkívül nagy tapasztalatot halmozott fel, hiszen már elnyerte az örökös

öoiskola címet.

Iskolánk két előadással készült. Balázsoviczné Szij Judit tanárnő

számolt be a találkozó nyitásaként az EUOTEENS táborokról, aminek sok évre visszanyúló hagyományai vannak iskolánkban, és mi képviseljük egyedül hazánkat

Magyarországról.

Zárásképpen pedig három diákunk mutatta be a Comenius-program keretében végzett munkájuk eredményét: az aktív ház terveit, még 3D-ben is.

A rendezvény alkalmával az Egressy-terem megtelt, a vendégek mellett iskolánk tanulói is szép számmal képviseltették magukat.

Reméljük, hogy mindenki jól érezte magát, és látóköre bővült az itt szerzett ismeretekkel. A tapasztalatok feldolgozása zajlik, rengeteg jó ötletet hallottunk, és természetesen megpróbálunk minél többet átvenni, adaptálni. Ebben az öko csoport és a zöld K segítségével lehet bárki, akinek megtetszett ez a szemlélet.

Találkozónkat hagyományteremtő céllal szerveztük, úgyhogy: Jövőre veletek ugyanitt!